

I himmelen, i himmelen

koralmelodi efter Juliana Charlotta Berg, Norrbo

Text: Laurentius Laurinus (Sv. ps. 169)

Arr: J. Bölja/E. Härdelin/
J. Karlsson/M. Räsänen

G D C G

I him - me - len i - i - i hi - im - me - len, där
här - lig bli - iv - e - er sä - äl - he - ten hur

G D G D G D/F# G

Her - ren Gud själv bor. Hur
o - ut - säg - ligt stor. stor. Dä - är

D G D

a - an-si-ik - te mot a - an - sik - te, ja-ag e - e - vi - igt e - vigt

G D C D G

Gu - ud får se, se Herr - en Seb - a - ot.

(Em D C/E D/F# G)

Variation på stämman

I himmelen, i himmelen

I himmelen, i himmelen där Herren Gud själv bor,
hur härlig bliver sällheten, hur outsägligt stor.

Där ansikte mot ansikte jag
evigt, evigt Gud får se, se Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen, vad klarhet, hög och ren
Ej själva solen liknar den uti sitt middagssken.

Den sol som aldrig nedergår
och evigt oförmörkad står, är Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen, vad sälla utan tal.

Av änglarna och helgonen vad glans i ärans sal.

Min själ skall bliva dessa lik,
av evighetens skatter rik, hos Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen man inga tårar ser.

Ej döden, ej förgängelsen där skola härja mer.

Där skänkes fröjd och härlighet
och frid och oförgänglighet av Herren Sebaot.

I himmelen, i himmelen en sällhet du berett,

som intet öra hörde än och intet öga sett,

ej njuten av ett dödligt bröst,

ej sjungen av en dödligs röst, O Herre Sebaot.